

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 grudnia 2016 roku, powodowie E. R. oraz M. D. wnieśli przeciwko stronie pozwanej (...) Związkowi (...) w W. (dalej: (...)) pozew, domagając się:

- 1) kwoty 17 099 zł za nasadzenia i naniesienia na działce nr (...) ROD (...);
- 2) kwoty 1 729 zł tytułem zwrotu $\frac{3}{4}$ poniesionych przez użytkownika działki kosztów tytułem melioracji i elektryfikacji w latach 1984 – 1985;
- 3) kwoty 7 471 zł tytułem odsetek za opóźnienie od kwot wskazanych w pkt 1 i 2 za okres od dnia 31 stycznia 2013 roku do dnia 28 grudnia 2016 roku;
- 4) zasądzenia wszelkich kosztów poniesionych w sprawie od 28 grudnia 2016 roku;
- 5) kwoty 1 036 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych w sprawie w okresie od 21 kwietnia 2012 roku do dnia 27 grudnia 2016 roku;
- 6) kwoty 1 500 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, płatna na rzecz Archidiecezjalnego Zespołu (...);
- 7) kapitalizacji kwoty żądanej w pkt 1 i 2 oraz odsetek ustawowych (26 299 zł) naliczonych do 28 grudnia 2016 roku od dnia wniesienia pozwu do sądu;
- 8) zasądzenia wskazywanych kwot na rzecz powodów solidarnie.

Uzasadniając swoje żądania wskazali, że dnia 19 kwietnia 2012 roku zmarł ich ojciec S. D., będący od 19 lipca 1983 roku członkiem (...) Związku (...), któremu przydzielono działkę nr (...) w Pracowniczym O. Działkowym (...) (później Rodzinny O. Działkowy (...) – dalej: „ROD (...)”). Powodowie są spadkobiercami S. D.. Złożyli do zarządu ROD (...) dnia 27 grudnia 2012 roku pismo zawierające ich rezygnację z praw do działki nr (...) oraz prośbą o wyznaczenie terminu inwentaryzacji. Inwentaryzacja się nie odbyła, a Zarząd (...) nie nawiązał z powodami kontaktu w celu rozwiązania tej sprawy, pomimo kilkukrotnych ponagleń powodów oraz przedstawienia sprawy (...) Zarządowi O.. Jednocześnie w latach 2013 – 2015 Zarząd (...) kierował pisma do zmarłego S. D. zapraszając go na Walne Zebrania. Kolejno powodowie przedstawili szczegółowy wykaz nasadzeń i naniesień wykonanych na działce, z których to tytułu domagali się zapłaty kwoty 17 099 zł. Następnie wskazali, że S. D. poniósł opłaty inwestycyjne w kwocie 6 000 zł na meliorację i 18 500 zł na elektryfikację w 1985 r. (czyli ok. 2 305 zł w 2015 roku) na rzecz ROD, z których korzystają inni użytkownicy. Domagali się zwrotu $\frac{3}{4}$ tej kwoty, odliczając $\frac{1}{4}$ z tytułu użytkowania ich przez ich ojca. Powodowie zarzucali ROD (...) m.in., iż nie przyjął aktu zgonu ich ojca do dokumentacji działki nr (...), nie przekazał do publicznej informacji wiadomości o wygaśnięciu prawa do działki nr (...), nie przeprowadził inwentaryzacji, nie podjął starań o pozyskanie nowego użytkownika działki nr (...), przyczynił się do dalszej dewastacji działki z powodu braku użytkownika, dysponował mieniem należącym do masy spadkowej byłego użytkownika bez zgody spadkobierców i bez rozliczenia się. Nadto, za lekceważący stosunek do osoby zmarłego, poprzez wysyłanie co roku na jego nazwisko zawiadomień o Walnych Zebraniach, powodowie domagali się zadośćuczynienia na wskazany cel społeczny.

W kolejnym piśmie przygotowawczym, poza rozwinięciem pierwotnej argumentacji powódka wskazała, iż zarząd ROD (...) umyślnie zaniechał działań statutowych na skutek których powodowie nie mieli dostępu do działki, doprowadzając do zniszczenia działki. Przyczynił się do świadomego uniemożliwienia rozliczenia ze spadkobiercami na podstawie inwentaryzacji i w terminie przewidzianym w Regulaminie ROD.

W odpowiedzi na pozew, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Strona pozwana zakwestionowała by otrzymała pismo powódki datowane na dzień 27 listopada 2012 roku, które zgodnie z dołączoną kopią nadania zostało wysłane na nieprawidłowy adres. Zaprzeczyła także by otrzymała wiadomości e-mail od pozwanej z dnia 3 maja 2014 roku, 6 czerwca 2014 roku oraz 5 stycznia 2015 roku. Pierwsze pismo jakie strona pozwana otrzymała było z dnia 13 kwietnia 2015 roku. Do tego czasu Zarząd (...) podejmował działania wobec S. D., z uwagi na brak dostarczenia dokumentów potwierdzających jego śmierć. Do dnia dostarczenia odpisu pozwu, strona pozwana nie otrzymała odpisu aktu zgonu S. D.. Kolejno wskazano, iż obowiązek zapłaty za nasadzenia i naniesienia na działce może obciążać jedynie osobę której przydzielono by działkę, a nie (...). Do tej pory nikt nie wyraził jednak takiej woli. Dodatkowo wskazano, że teren na którym znajduje się działka jest objęty roszczeniami osób trzecich. Potencjalni nabywcy praw do działki są o tych roszczeniach informowani, co działa zniechęcająco. Zakwestionowano także prawo do żądania zwrotu wpłat dokonanych przez S. D. na inwestycje w ROD (melioracja i elektryfikacja) w latach 1984 – 1985, z których zresztą użytkownik korzystał do chwili śmierci. Zakwestionowano także wykazanie jakie nasadzenia i naniesienia znajdowały się na działce w dniu 19 kwietnia 2012 roku i znajdują się na niej aktualnie oraz jaka była i jest obecnie ich wartość. Przedstawione przez powodów zestawienie w ocenie strony pozwanej, nie może być zaś dowodem na tę okoliczność, zwłaszcza że zawiera przedmioty, które mogą być przez właścicieli zabrane (np. wyposażenie altany, łódzka, meble, wanna).

Pismem przygotowawczym z dnia 3 grudnia 2018 roku (data sporządzenia pisma) powodowie sprecyzowali żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie od strony pozwanej na ich rzecz solidarnie kwoty 28 835 zł, na którą składa się:

1) kwota 17 099 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, za nasadzenia i naniesienia na działce nr (...) ROD (...);

2) kwoty 1 729 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, tytułem poniesionych kosztów melioracji i elektryfikacji;

3) kwoty 7 471 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od kwot wskazanych w pkt 1 i 2 za okres od dnia 31 stycznia 2013 roku do dnia 28 grudnia 2016 roku, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia 29 grudnia 2016 roku;

4) kwoty 1 036 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za poniesione koszty;

5) kwoty 1 500 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, płatnej na rzecz powodów;

oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Powodowie wskazali przy tym, że strona pozwana poprzez swoje jednostki organizacyjne w pismach z dnia 29 sierpnia 2014 roku, 13 marca 2015 roku i 19 sierpnia 2015 roku uznała niewłaściwie roszczenia pozwu, gdzie nakazano rozliczyć się z powodami. Niezależnie od powyższego, powołali się na celowościową interpretację Regulaminu, która powinna prowadzić do wniosku, iż w oparciu o art. 81 ust. 1 pkt 1. i art. 89 Regulaminu, (...) może odpowiadać za naniesienia i nasadzenia, w sytuacji w której nie zgłosił się nowy użytkownik zwolnionej działki. Przyjęcie poglądu prezentowanego przez stronę pozwaną, w wypadku braku zgłoszenia się następcy do działki, skutkowałoby de facto pozbawieniem prawa własności w postaci naniesień i nasadzeń i godziłoby w zasady współzycia społecznego. Jednocześnie sprecyzowano żądanie zapłaty kwoty 1 036 zł tytułem zwrotu kosztów, wyjaśniając że składa się na nią koszt zużytych materiałów biurowych, opłaty urzędowe (w tym notariusz, akt zgonu), przejazdy samochodem na działkę na spotkania z członkami Zarządu ROD i osobami, które zgłosiły wstępną chęć przejęcia działki.

Na rozprawie dnia 6 grudnia 2018 roku, pełnomocnik powodów wyjaśnił, iż zgodnie ze zmodyfikowanym stanowiskiem powodowie domagają się zasądzenia zadośćuczynienia na swoją rzecz solidarnie oraz cofają żądanie w zakresie pkt 7 pozwu w jego pierwotnym brzmieniu, ze zrzeczeniem się roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją Wojewódzkiego Zarządu (...) z dnia 19 lipca 1983 roku S. D. został przyjęty w poczet członków (...), z przydziałem działki nr (...) w ROD (...). W decyzji wskazano, że w wypadku wygaśnięcia praw członka Związku, opłata inwestycyjna (która w tamtej chwili nie była ponoszona) zostanie S. D. zwrócona przez następnego użytkownika, obejmującego zwolnioną działkę, za pośrednictwem Zarządu O..

Dowód: decyzja – k. 142.

S. D. zmarł dnia 19 kwietnia 2012 roku. E. R. i M. D. nabyli po nim spadek wprost, co zostało stwierdzone aktem poświadczenia dziedziczenia, sporządzonym dnia 22 grudnia 2015 roku.

Dowód: odpis skrócony aktu zgonu – k. 18, (...) k. 13.

Pismem z dnia 10 lipca 2014 roku pełnomocnik pierwotnych właścicieli nieruchomości położonych w miejscowości S., zwrócił się do (...) Zarządu ROD (...) z wezwaniem do wydania nieruchomości, wobec stwierdzenia przez organy administracji nieważności decyzji wywłaszczeniowych, na mocy których Skarb Państwa wszedł w posiadanie nieruchomości, a następnie przekazał je (...).

Dowód: pismo – k. 118 – 119, decyzja – k. 120 – 126.

Pismem z dnia 29 sierpnia 2014 roku (...) Okręgowy Zarząd (...) zwrócił się do Prezesa ROD (...) Z. K., w reakcji na pismo E. R., z prośbą o wyjaśnienie kwestii związanej z rozliczeniem za działkę nr (...). W piśmie tym wskazano, że nowy użytkownik powinien rozliczyć się z poprzednim użytkownikiem z nasadzeń i naniesień. Skoro E. R., zdecydowała się nie przejmować prawa do działki, w takiej sytuacji oceny wartości nasadzeń i naniesień dokonuje rzeczoznawca majątkowy, a nowy użytkownik ustaloną w ten sposób kwotę, powinien wpłacić do zarządu ROD. Niedopełnienie tego obowiązku określono jako niedopuszczalne oraz zwrócono się o pilne wyjaśnienie tej sprawy, rozliczenie się z Panią R. za nasadzenia i naniesienia.

Okoliczność bezsporna, a nadto kopia pisma – k. 29.

Wobec braku reakcji ze strony ROD (...) E. R. ponownie zwróciła się do (...) Okręgowego Zarządu (...) z prośbą o interwencję. Pismem z dnia 13 marca 2015 roku (...) Okręgowy Zarząd (...) ponownie zwrócił się do ROD (...) o udzielenie wyjaśnień odnośnie działki nr (...).

Okoliczność bezsporna, a nadto: e – mail – k. 31, kopia pisma – k. 32,

Pismem z dnia 7 kwietnia 2015 roku Zarząd (...) przesłał zaproszenie na Walne Zebranie Sprawozdawcze, które adresowane było dla S. D..

Dowód: zaproszenie – k. 144.

Pismem datowanym na dzień 13 kwietnia 2015 roku E. R. wezwała (...) Zarząd (...) do zapłaty kwoty 8 653,83 zł.

Okoliczność bezsporna, a nadto: kopia pisma – k. 34, potwierdzenie nadania i doręczenia – k. 145.

W odpowiedzi na pismo E. R. z dnia 13 kwietnia 2015 roku, Prezes Zarządu ROD (...) Z. K., w piśmie z dnia 12 czerwca 2015 roku wskazał, że E. R. nie zawiadomiła ROD (...) o śmierci S. D., pozostawiając jednocześnie działkę opuszczoną i zaniedbaną. Wskazano jednocześnie, że ROD (...) nie może spełnić jej oczekiwań finansowych. Poinformowano, że prawo do działki przechodzi na małżonka zmarłego lub w dalszej kolejności na jego bliskich, po złożeniu stosownego oświadczenia. W tym celu należy wylegitymować się dokumentem potwierdzającym śmierć zmarłego działkowca. Brak złożenia takiego oświadczenia skutkuje wygaśnięciem prawa do działki. Jednocześnie zaproponowano E. R. możliwość przejęcia działki, niezależnie od upływu wskazanego terminu, jednakże dopiero po złożeniu wniosku i uregulowaniu zaległości w kwocie 1 205,40 zł.

Okoliczność bezsporna, a nadto kopia pisma – k. 36.

W odpowiedzi na powyższe pismo, E. R. pismem z dnia 30 lipca 2015 roku wskazała, że wielokrotnie informowała ROD (...) o śmierci ojca, że nie jest zainteresowana przejęciem działki oraz wnosi o jej rozliczenie.

Okoliczność bezsporna, a nadto kopia pisma – k. 37 - 39, potwierdzenie nadania i doręczenia – k. 146.

Pismem z dnia 4 sierpnia 2015 roku E. R. ponownie zwróciła się do (...) Okręgowego Zarządu (...) z prośbą o interwencję.

Okoliczność bezsporna, a nadto kopia pisma – k. 41, potwierdzenie nadania i doręczenia – k. 42.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2015 roku kierowanym do ROD (...) Okręgowy Zarząd (...) wskazał, iż prawo do działki S. D. oraz jego bliskich wygasło. Wierzytelności przysługujące zmarłemu z tytułu wynagrodzenia za znajdujące się na działce (...) nasadzenia, urządzenia i obiekty weszły w skład masy spadkowej. Wobec powyższego przedmiotowa działka stała się wolna, w zarządzie ogrodu. Spadkobiercom nadal jednak przysługuje wierzytelność za nasadzenia i naniesienia stanowiące własność zmarłego działkowca. W zaistniałej sytuacji przedstawiono kilka możliwości rozliczenia się ze spadkobiercami zmarłego działkowca tj.:

- 1) ustalenie wartości naniesień i nasadzeń przez rzeczoznawcę i rozliczenie ich z nowym użytkownikiem,
- 2) na podstawie art., 42 ust. 4 Ustawy zarządowi przysługuje prawo przeprowadzenia licytacji publicznej naniesień i nasadzeń przez Sąd;
- 3) spadkobiercy mogą we własnym zakresie dokonać sprzedaży znajdujących się na działce nasadzeń i naniesień.

Okoliczność bezsporna, a nadto : kopia pisma – k. 44 – 45.

Jednocześnie w piśmie skierowanym bezpośrednio do E. R. wskazano jej, że może podjąć działania zmierzające do zbycia znajdujących się na działce nasadzeń i naniesień.

Dowód: pismo –k. 149.

Pismem z dnia 8 września 2015 roku E. R. ponownie wezwała ROD (...) do zapłaty kwoty 9 611,58 zł

Okoliczność bezsporna, a nadto kopia pisma – k. 46, potwierdzenie nadania i doręczenia – k. 47.

Pismem z dnia 8 września 2015 roku Zarząd (...) zwrócił się do (...) Okręgowego Zarządu (...) o wskazanie uprawnionego rzeczoznawcy celem wyceny nasadzeń i naniesień, możliwych do zaakceptowania przez zainteresowane strony. Po podpisaniu umowy z nowym użytkownikiem działki, i wpłaceniu przez niego ustalonej kwoty, wynagrodzenie zostanie wypłacone spadkobiercom zmarłego, po przedstawieniu przez nich postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku.

Okoliczność bezsporna, a nadto kopia pisma – k. 48.

Działka nr (...) znajduje się na terenie podmokłym, z uwagi na co, w chwili śmierci S. D., na działce większość drzew i krzewów pogniła lub pousychała. E. R. po śmierci ojca rzadko przyjeżdżała na działkę. Raz przyjechała by skosić trawę. Bywała tam też by pokazać działkę ewentualnym nabywcom, którzy się zgłaszali, ale nikt się nie zdecydował na przejęcie działki. Nabywcy byli informowani o roszczeniach osób trzecich do gruntu na którym działka jest położona. Ostatni raz na działce powódka była w maju 2014 roku. E. R. nadal posiada klucze do altany.

Dowód: zeznania świadka J. S. – k. 262v – 263v, zeznania powódki – k. 306v.

W latach 1984 – 1985 S. D. wpłacił na rzecz (...) Zarząd (...) łącznie kwotę 16 000 zł tytułem rat za elektryfikację działki nr (...).

Dowód: rachunek – k. 159, dowody wpłat – k. 154.

E. R. miała bardzo bliskie relacje z ojcem. Otrzymywanie corocznie od 2012 do 2015 roku zaproszeń z ROD (...) na Walne Zebrania, adresowane do jej zmarłego ojca, było dla niej bardzo nieprzyjemne, w związku z powracającymi wspomnieniami.

Dowód: zeznania powódki – k. 305v

Statut (...) z dnia 6 kwietnia 2006 roku, stanowi, iż:

§ 65

1. urządzenia, budynki i budowle ROD przeznaczone do wspólnego korzystania przez użytkowników działki i służące do zapewnienia funkcjonowania ROD stanowią własność (...), a zarządza nimi w imieniu (...) zarząd ROD
2. Nasadzenia, urządzenia i obiekty znajdujące się na działce, wykonane lub nabyte ze środków finansowych użytkownika działki, stanowią jego własność.

§ 66

1. Szczegółowe zasady dotyczące zagospodarowania i użytkowania działki oraz funkcjonowania i zagospodarowania ROD, a także zasady współżycia społecznego obowiązujące na terenie ROD określa regulamin ROD.

Dowód: statut – k. 171.

Regulamin Rodzinnego O. Działkowego z dnia 7 kwietnia 2004 roku (dalej: (...)) stanowi, że:

§ 14

1. urządzenia rodzinnego ogrodu działkowego przeznaczone do wspólnego korzystania przez użytkowników działek są własnością (...).
2. nasadzenia, urządzenia, obiekty znajdujące się na działce, wykonane lub nabyte ze środków finansowych użytkownika działki stanowią jego własność.

§ 81

1. Zarząd staje się dysponentem działki w każdym czasie w przypadku:

- 1) śmierci członka (...)

§ 84

1. W przypadkach określonych w § 81 (...) inwentaryzację należy przeprowadzić w okresie wegetacyjnym pozwalającym na ustalenie wszystkich nasadzeń i upraw na działce. (...).

§ 86

1. Inwentaryzacji, o której mowa w § 84 dokonuje komisja inwentaryzacyjna powołana przez zarząd.

§ 88

1. Wartość nasadzeń i urządzeń zwraca się osobie uprawnionej po przydzieleniu działki nowemu członkowi Związku i wpłaceniu przez niego ustalonej sumy odpowiadającej tej wartości wyliczonej według § 87 Regulaminu.

§ 89

Skierowanie pozwu do sądu przez byłego użytkownika działki z roszczeniem o odszkodowanie wyższe niż ustalone w wyniku wyceny nie wstrzymuje nadania członkostwa (...) i przydzielenia działki nowemu użytkownikowi pod warunkiem złożenia przez niego pisemnego zobowiązania do dokonania dopłaty, jeżeli sąd uzna roszczenie byłego użytkownika.

Dowód: Regulamin – k. 64 - 99.

Powyższy stan faktyczny w zakresie w jakim oparty był na treści korespondencji między (...) Okręgowego Zarządu (...), a ROD (...) lub powódką, sąd uznał za niesporny. Powódka przedłożyła do akt sprawy jedynie kopie tej korespondencji (z wyjątkiem pisma z dnia 19 sierpnia 2018 roku – k. 149 – które zostało przedłożone w oryginale), lecz strona przeciwna w tym zakresie twierdzeń tych nie podważała. Co więcej, w aktach sprawy znajdują się niekwestionowane co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy kopie pism, które Zarząd (...) wysyłał w odpowiedzi na tę korespondencję np. pismo z dnia 12 czerwca 2015 (k. 36) kierowane do powódki, czy pismo z dnia 8 września 2015 (k. 48) kierowane do (...) Okręgowego Zarządu (...). W tym więc zakresie Sąd uznał twierdzenia stron za niesporne w oparciu o dyspozycję art. 229 i 230 k.p.c.

Ustalenia zostały także oparte na dokumentach złożonych w oryginałach, lub poświadczonych za zgodność z oryginałem odpisach, których autentyczności i rzetelności w sporządzeniu nie kwestionowała żadna ze stron postępowania.

Sąd nie uznał natomiast za udowodnioną okoliczności, by E. R. skutecznie doręczyła ROD (...) pismo datowane na dzień 27 listopada 2012 roku (kopia – k. 21 – 22). Strona pozwana zaprzeczyła, by takie pismo otrzymała. Zwrócić należało przy tym uwagę, że w nagłówku pisma wskazano, iż adresatem jest (...) Zarząd (...) ul. (...), S., (...)-(...) R.. Zaś w dołączonym potwierdzeniu nadania korespondencji wskazano dane adresata: (...) Zarząd (...). D.. (...) (...)-(...) R. S.. Poza miejscowością nie wskazano więc ulicy. Tymczasem korespondencja w której wskazano ulicę: (...), była skutecznie doręczana (np. k. 145 i k. 146).

W sprawie nie zostało także wykazane, by adres e-mail, na który zostać miało wysłane to pismo: (...) był w rzeczywistości przeznaczony do kontaktu z ROD (potwierdzenie nadania maila – k. 23). Nie zostało także wykazane, by korespondencja e-mail kierowana na adres (...) mogła być skutecznie doręczona (k. 220), skoro przesłuchiwany w sprawie członek zarządu ROD (...) nazywa się A. C..

Nie sposób żadnego istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie nadać wydrukowi wiadomości e-mail, kierowanego od M. J. (k. 224). Nie wiadomo z jakiego adresu e-mail ta wiadomość została nadesłana. Jej treść jest przy tym na tyle ogólna, że zdaje się być wiadomością rozsyłaną do wszystkich potencjalnie zainteresowanych działkowców (k. 224).

Nie mogła być wystarczająca dla ustalenia kosztów naniesień kartka z odręcznymi zapiskami kwot (k. 157 – 157v). Zestawienie to nie zawiera podpisu osoby, która go sporządziła, a nawet jeśli taki podpis by się znalazł, byłby to jedynie dokument prywatny, stanowiący więc jedynie potwierdzenie tego, że osoba która ten dokument sporządziła oświadczyła, że takie koszty poniosła (art. 245 k.p.c.). Wobec zakwestionowania tej okoliczności przez stronę pozwaną, owo zestawienie nie mogło być miarodajne dla przyjęcia za udowodnione, jakie koszty rzeczywiście zostały poniesione.

Jako nieprzydatne dla rozstrzygnięcia okazały się być złożone przez powódkę zdjęcia (k. 261), które zgodnie z tezą dowodową miały obrazować stan działki w 2012 roku, a jak zeznali świadkowie i ostatecznie sama przyznała powódka, obrazowały stan działki z 2010 roku (oświadczenie powódki – k. 295), tj. czasu kiedy działka była przez S. D. jeszcze aktywnie uprawiana. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia Sąd uznał także zdjęcia złożone do akt sprawy przez stronę

pozwaną (k. 252 – 256). Zdjęcia, te miały być bowiem zrobione w lipcu 2013 roku, według zeznań przedstawiciela strony pozwanej. Powódka zakwestionowała jednakże tę okoliczność, wskazując że w jej ocenie, zdjęcia te były zrobione w 2017 roku. W sprawie nie przeprowadzono dowodu na okoliczność daty wykonania tych zdjęć. Podobnie, jako nieprzydatny dla rozstrzygnięcia Sąd ocenił materiał dowodowy w postaci umów na ochronę i monitoring działki (k. 236 – 251).

Nic do sprawy nie wniosły zeznania świadka A. P., członka poprzedniego Zarządu ROD (...). Świadek nie pamiętał, by otrzymał od powódki jakiegokolwiek dokumenty, nie znał także sytuacji działki nr (...).

Kolejno, Sąd pomiął jako spóźniony wniosek dowodowy powodów, zamieszczony w piśmie z dnia 3 grudnia 2018 roku, o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy majątkowego, na okoliczność istnienia naniesień i nasadzeń oraz ich wartości według stanu na dzień 19 kwietnia 2012 roku i według wartości na chwilę wyceny. Wniosek ten został bowiem zgłoszony z naruszeniem dyspozycji art. 207 § 6 k.p.c. Strona powodowa miała dostatecznie dużo czasu na zgłoszenie tego wniosku dowodowego (sprawa toczyła się od grudnia 2016 roku). Jego powołanie bezpośrednio przed terminem rozprawy na którym Sąd planował przesłuchać strony i zakończyć postępowanie dowodowe musiało być uznane za spóźnione. Jednocześnie okoliczności faktyczne sprawy nie pozwoliły na jednoznaczne przyjęcie za udowodnione, w jakim stanie znajdowała się działka w chwili śmierci S. D. (zdjęcia przedstawione przez powódkę, zgodnie ze zgłoszoną tezą dowodową wprowadzały w błąd, bo obrazowały stan działki z 2010 roku, zaś wobec stanowiska powódki, nie zostało w sprawie udowodnione, kiedy zostały zrobione zdjęcia przedstawione przez stronę pozwaną). Nie jest zaś rolą biegłego rzeczoznawcy majątkowego ustalanie stanu działki na określonej dacie, tylko wycena jej stanu, udowodniona na podstawie innych dowodów.

Podobnie, jako spóźniony, Sąd uznał kolejny wniosek dowodowy zamieszczony w tym piśmie, dotyczący zeznań świadka M. R.. Stanowisko strony pozwanej w zakresie okoliczności na które miałyby zeznawać świadek było znane już od momentu zgłoszenia odpowiedzi na pozew. Powodowie nie przedstawili przy tym żadnych okoliczności, które mogłyby uniemożliwić im zgłoszenie tego wniosku dowodowego już na etapie złożenia pozwu, ewentualnie w replice na odpowiedź na pozew. Okolicznością usprawiedliwiającą nie może tu też być fakt, iż dopiero na etapie składania tego pisma powodowie ustanowili profesjonalnego pełnomocnika. Tylko i wyłącznie od woli powodów zależała okoliczność, iż nie skorzystali z fachowej pomocy prawnej na etapie wniesienia pozwu, co więcej, zatrudniając już w toku postępowania pełnomocnika nie będącego adwokatem czy radcą prawnym, jedynie na podstawie stałej umowy zlecenia, z którego następnie zrezygnowali.

Przed wszystkim jednakże, powyższe wnioski dowodowe pozostawały bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, wobec uznania przez Sąd, iż strona pozwana nie ponosi co do zasady odpowiedzialności za zgłoszone przez powodów żądania.

W zakresie przeprowadzonego dowodu z zeznań stron, Sąd nie uznał by zeznaniom którejkolwiek ze stron można było dać większą moc dowodową, niż zeznaniom strony przeciwnej. W takim więc zakresie w jakim zeznania te były sprzeczne, jeśli nie było innych dowodów na wykazanie danego twierdzenia, Sąd uznał to twierdzenie za nieudowodnione. Jako wiarygodne Sąd uznał jednakże zeznania stron w tym zakresie, w jakim potwierdzały one fakt treści korespondencji między powódką, Zarządem ROD (...) a (...) Okręgowym Zarządem (...), z wyłączeniem zakwestionowanych pism i wiadomości e-mail, omówionych na wstępie. Z drugiej strony, Sąd nie uznał za udowodnione jedynie w oparciu o zeznania powódki, by powódka przed doręczeniem wezwania z dnia 13 kwietnia 2015 roku skutecznie zawiadomiła Zarząd (...) o śmierci S. D., by przedłożyła Zarządowi ROD (...) odpis skrócony aktu zgonu, czy akt poświadczenia dziedziczenia (ten był zaś sporządzony dopiero 22 grudnia 2015 roku). Powódka nie przedstawiła także żadnych dalszych dowodów mogących potwierdzać, by w rzeczywistości doszło do formalnego spotkania z Zarządem ROD (...) na początku lipca 2012 roku. Powódka nie była w stanie wskazać nazwisk osób z którymi rozmawiała, choć wydaje się, że dane członków ówczesnego zarządu były możliwe do ustalenia. Nie wniosła więc też o ich przesłuchanie. Zeznania powódki nie mogły być też miarodajne dla ustalenia stanu działki w chwili śmierci jej ojca. Jediną pewną informacją w tym zakresie były zeznania świadka J. S., co do już powstałych w chwili śmierci S. D. zniszczeń na działce spowodowanych podmakaniem gruntu. Sąd uznał zeznania tego świadka za w pełni

wiarygodne. Świadek nie była bowiem w żaden sposób zainteresowana kierunkiem rozstrzygnięcia niniejszego sporu, a nadto została zgłoszona z inicjatywy dowodowej powodów.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii formalnej, związanej ze skutecznością złożenia pozwu przez powoda M. D., Sąd uznał, że pierwotne braki w tym zakresie zostały skutecznie uzupełnione. Początkowo złożone przez powoda pełnomocnictwo dla powódki (k. 10) nie obejmowało swym zakresem działania przed sądami. Zostało więc uznane za pełnomocnictwo jedynie do czynności materialnoprawnych. Ten brak formalny nie został dostrzeżony przez pierwotnie rozpoznający sprawę Sąd, przed doręczeniem odpisu pozwu stronie pozwanej. Dopiero więc na rozprawie dnia 29 września 2017 roku Sąd zobowiązał powódkę (jako zgłaszającego się pełnomocnika, który nie wykazał swojego umocowania) do usunięcia braku formalnego udzielonego jej pełnomocnictwa poprzez złożenie pisma w którym powód potwierdza dokonane przez powódkę w jego imieniu czynności oraz w którym udziela dalszego pełnomocnictwa na przyszłość, w terminie 21 dni pod rygorem umorzenia postępowania w stosunku do powoda M. D. (k. 187v). Zobowiązanie to zostało wykonane jedynie częściowo, mianowicie przedłożono pełnomocnictwo dla zgłaszającego się nowego pełnomocnika M. L., do występowania przed Sądem, z dnia 2 października 2017 roku (k. 196). W dalszym ciągu nie została jednakże potwierdzona czynność złożenia pozwu. Na rozprawie dnia 19 stycznia 2018 roku Sąd zwrócił pełnomocnikowi powoda uwagę na tę okoliczność. Pełnomocnik wniósł o określenie terminu na wykonania zobowiązania w tym zakresie. Sąd wniosek ten uwzględnił, przedłużając termin na wykazanie umocowania do reprezentowania powoda w chwili wniesienia pozwu (k. 225v). Sąd miał w tym względzie na uwadze fakt, iż termin na usunięcie braków formalnych pełnomocnictwa wyznaczony przez Sąd miał charakter terminu sądowego, mógł być więc wydłużony stosownie do okoliczności (art. 166 k.p.c.). Nadto, do usunięcia braków w umocowaniu do działania w imieniu powoda wezwana została jedynie powódka, jako domniemany pełnomocnik powoda. Wobec braku wykonania w określonym terminie zobowiązania, wyciągnięcie negatywnych konsekwencji wobec powoda nie byłoby możliwe, przed wezwaniem jeszcze jego osobiście do wskazania czy potwierdza czynności dokonane w jego imieniu przez pełnomocnika – powódkę (por. uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 23 stycznia 2009 r. III CZP 118/08). Celowe było więc wezwanie aktualnego (prawidłowo umocowanego już pełnomocnika) do usunięcia tego braku formalnego. Pismem z dnia 23 stycznia 2018 roku do akt sprawy zostało przedłożone pismo powoda, potwierdzające wszystkie dokonane w jego imieniu czynności przez powódkę. Do tego dnia czynności dokonywane w niniejszym postępowaniu przez powódkę w imieniu powoda Sąd uznał więc za skuteczne.

Przechodząc do merytorycznej oceny żądań pozwu, z uwagi na obszerny zakres podstaw faktyczny dochodzonych żądań, wskazać w pierwszej kolejności na możliwe podstawy prawne dla oceny stosunków prawnych łączących strony.

Dla oceny sytuacji prawnej stron, właściwe było zastosowanie ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych z dnia 8 lipca 2005 r. (Dz.U. Nr 169, poz. 1419 ze zm. – dalej (...)). Kluczowa dla oceny tych relacji pozostawała bowiem chwila śmierci S. D., co miało miejsce dnia 19 kwietnia 2012 roku. Ustawa ta obowiązywała do dnia 18 stycznia 2014 roku i została uchylona na mocy art. 79 ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych z dnia 13 grudnia 2013 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 40 ze zm.). Ta ostatnia ustawa nie zawiera natomiast przepisów przejściowych w zakresie materialnoprawnej oceny skutków jakie zaistniały pod rządami uchylanej ustawy (art. 78 dotyczy jedynie postępowań dotyczących roszczeń do nieruchomości zajętych przez ogród oraz zwrotu nieruchomości). Zastosowanie znajdą więc przepisy obowiązujące w chwili zajścia zdarzenia tj. w dacie śmierci S. D..

Zgodnie z art. 15 ust. 1 Ustawy, urządzenia, budynki i budowle rodzinnego ogrodu działkowego przeznaczone do wspólnego korzystania przez użytkowników działki i służące do zapewnienia funkcjonowania ogrodu stanowią własność (...) Związku (...). Z kolei ust. 2 w/w przepisu stanowi, iż nasadzenia, urządzenia i obiekty znajdujące się na działce, wykonane lub nabyte ze środków finansowych użytkownika działki, stanowią jego własność.

Przepisy tej Ustawy, w tym min, art. 6 określały prawo użytkownika działki jako specyficzny stosunek obligacyjny, nie będący prawem rzeczowym, a wykazujący cechy podobne do tzw. bezczynszowego użytkowania gruntów z art. 708 k.c. (tak. Sylwestrzak Anna: Użytkowanie gruntu przez Polski Związek Działkowców, [w:] Użytkowanie. Konstrukcja prawna). Zauważyć przy tym trzeba i to, że znaczna część przepisów tej ustawy, w tym jej art. 6, utraciło moc obowiązującą z dniem 21 stycznia 2014 r., na skutek wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2012 r., OTK-A 2012/7/78. Nie ulega jednak wątpliwości, że przepisy tej ustawy, podobnie jak obecnie obowiązującej ustawy z 2013 r. wprowadziły wyjątek od zasady superficies solo cedit w ten sposób, że wskazane w – odpowiednio – art. 15 ust. 2 oraz art. 30 ust. 2, nasadzenia, urządzenia i obiekty nie stanowią części składowej gruntu, stanowiąc własność użytkownika działki o ile zostały wykonane lub nabyte ze środków finansowych działkowca. Oznacza to, że z chwilą otwarcia spadku prawa do tych nakładów weszły (...) w skład spadku. Specyfika tego prawa przejawia się wszakże w tym, że zarówno na gruncie uprzednio, jak i obecnie obowiązujących przepisów, nasadzenia, urządzenia i obiekty stanowiące własność działkowca, nie mogą być przedmiotem samodzielnego obrotu (vide: Sylwestrzak A.: Użytkowanie..., oraz Jakowlew A.: Komentarz do ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych) (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 13 października 2016 roku w sprawie o sygn. akt I ACa 425/16).

Kolejno zauważyć należy, że Ustawa nie reguluje kwestii rozliczenia w sytuacji śmierci działkowca. Art. 31 ust. 4 Ustawy stanowi jedynie, że w razie wygaśnięcia prawa użytkowania działki na skutek śmierci członka, przy przydziale użytkowanej przez niego działki pierwszeństwo mają jego osoby bliskie użytkujące z nim wspólnie działkę; w wypadku ubiegania się o przydział działki więcej niż jednej osoby bliskiej - wybór należy do (...).

Podstawy prawnej dla oceny łączących strony stosunków prawnych należało więc poszukiwać w Statucie (uchwalonym na podstawie art. 29 Ustawy). Ten zaś odsyła do Regulaminu (§ 66 Statutu).

Jak wynika zaś z § 81 Regulaminu, Zarząd (...) staje się dysponentem działki w wypadku śmierci członka (...).

Żaden z przepisów Ustawy, Statutu czy Regulaminu nie przewiduje natomiast, by (...) mógł w tej sytuacji stać się właścicielem nasadzeń czy naniesień znajdujących się na działce. Bycie dysponentem działki, w związku z wygaśnięciem prawa działkowca do niej, nie jest bowiem tożsame z przejściem prawa własności naniesień i nasadzeń, które nie dzielą losu gruntu (wyjątek od zasady superficies solo cedit, o czym wspomniano już powyżej). Tym samym nie istnieje żadna podstawa wynikająca z Ustawy czy Statutu bądź Regulaminu, która uzasadniałaby żądanie od (...) „odkupienia” nasadzeń czy naniesień znajdujących się na wolnej działce, pozostającej jedynie w dyspozycji (...). W szczególności nie sposób zgodzić się tu z argumentacją powodów, jakoby podstawę tę można było wyinterpretować z § 89 Regulaminu. Przepis ten reguluje jedynie konsekwencje w relacji (...) z nabywcą prawa do działki, w sytuacji gdy poprzedni użytkownik działki rozpocznie z (...) spór sądowy co do wartości „odszkodowania” za naniesienia i nasadzenia, ustalone przez (...) w wyniku wyceny. Przepis ten dopuszcza więc legitymację bierną (...) z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania opartego na normach Regulaminu i Statutu, dotyczącego wyceny nasadzeń i naniesień, nie zaś z tytułu przysługiwania (...) prawa własności do tych nasadzeń i naniesień.

Reasumując, w ocenie Sądu brak jest podstaw prawnych (ustawowych czy umownych) dla przyznania prawa własności do nasadzeń i naniesień znajdujących się na działce, do której prawo działkowca wygasło. Działka ta pozostaje w dyspozycji (...), lecz nasadzenia i naniesienia zakupione czy wykonane przez zmarłego działkowca, wchodzi w skład masy spadkowej po nim. W konsekwencji gdyby żądanie pozwu rozumieć jako żądanie zapłaty za „przejęte” przez (...) nasadzenia i naniesienia, powództwo musiałoby podlegać oddaleniu. Przedmioty te pozostawały bowiem cały czas własnością powodów, jako spadkobierców po zmarłym działkowcu. Brak jest podstawy prawnej, dla żądania wykupienia przez (...) nasadzeń i naniesień na działce, w wypadku rezygnacji przez spadkobierców zmarłego działkowca z chęci przejęcia działki. Regulacje Regulaminu przewidują jedynie możliwość spłaty wartości nasadzeń i naniesień, ale dopiero po przydzieleniu działki nowemu użytkownikowi i wpłaceniu przez niego prawidłowo ustalonej sumy wartości nasadzeń i naniesień, jeżeli taki się zgłosi (§ 88 ust. 1 Regulaminu). Dopiero wówczas (...) pośredniczy w tym procesie, lecz na żadnym jego etapie nie przysługuje mu żadne prawo do nasadzeń i naniesień, ani też wcześniej nie ciąży obowiązek zapłaty za nie.

Analizując podstawy faktyczne żądania pozwu, należało kolejno zastanowić się, czy nie wchodzi tu w grę odpowiedzialność za nienależyte wykonanie obowiązków wynikających z Regulaminu, co mogłoby spowodować po stronie powodów szkodę.

Dokonując interpretacji twierdzeń powodów, Sąd doszedł do wniosku, iż może tu chodzić o żądanie odszkodowania za niewykonanie przez Zarząd (...) inwentaryzacji oraz nieumieszczenie ogłoszenia o poszukiwaniu zainteresowanego przejęciem działki, co miało spowodować po stronie powodów szkodę w postaci zniszczenia działki i zdewastowania nasadzeń i naniesień na niej się znajdujących.

Dla uwzględnienia tak zidentyfikowanego żądania powodowie musieliby wykazać istnienie obowiązku, którego (...) nie wykonał, bądź wykonał nienależycie, powstanie szkody po stronie powodów oraz istnienie związku przyczynowego między zaniechaniem Zarządu ROD (...) a powstałą szkodą (art. 471 k.c.). Powodowie temu zadaniu nie podolali.

Kluczowym argumentem dla przypisania stronie pozwanej odpowiedzialności za szkodę, było w ocenie powodów niewykonanie inwentaryzacji działki oraz nieznanie następnego jej użytkownika. W ocenie Sądu, zarzuty powodów co do braku wykonania inwentaryzacji przez stronę pozwaną jeszcze w 2012 roku nie były zasadne. Sąd podzielił w tym zakresie argumentację strony pozwanej, iż podjęcie jakichkolwiek działań w związku z działką nr (...) byłoby możliwe po stwierdzeniu, że doszło do śmierci działkowca. Ten zaś fakt, w sposób pewny potwierdzić może jedynie odpis skrócony aktu zgonu (art. 4 ustawy prawo o aktach stanu cywilnego z dnia 29 września 1986 r. Dz.U. Nr 36, poz. 180 – ze zm., obowiązująca w chwili śmierci S. D.), ewentualnie postanowienie o stwierdzeniu spadku, czy akt poświadczenia dziedziczenia po zmarłym. Dopiero więc przedłożenie jednostce organizacyjnej (...) któregoś z tych dokumentów, zaktualizowałoby obowiązek po stronie (...) dokonania inwentaryzacji działki (§84 i §86 Regulaminu). Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, powódka nie zdołała udowodnić, by przed dostarczeniem odpisu pozwu w sprawie niniejszej stronie pozwanej przez Sąd, doręczyła (...) któryś z powyższych dokumentów. Skoro nie zaistniała podstawa faktyczna, która nakładałaby na stronę pozwaną, by przed wytoczeniem niniejszego powództwa przeprowadzić inwentaryzację działki, nie można z faktu braku jej dokonania, wyciągać dla strony pozwanej negatywnych skutków prawnych.

Już zatem tylko z tego powodu, odpowiedzialność odszkodowawcza po stronie pozwanej nie powstała. Jednakże nawet gdyby powodom udało się udowodnić, że powódka dostarczyła skutecznie stronie pozwanej pewną informację o śmierci S. D., nie zdołali udowodnić pozostałych podstaw odpowiedzialności strony pozwanej. Po pierwsze, nawet gdyby przyjąć, że po stronie pozwanej zaktualizował się obowiązek dokonania wyceny, który nie został wypełniony, powodowie musieliby udowodnić wysokość poniesionej z tego tytułu szkody. Szkada ta mogłaby zaś polegać jedynie na różnicy w ich obecnym majątku, a stanem majątku jaki istniałby gdyby w normalnym biegu rzeczy jeszcze w 2012 roku udało się znaleźć następcę zainteresowanego przejęciem działki, który spłaciłby spadkobierców zmarłego działkowca z tytułu przejętych razem z działką nasadzeń i naniesień. W tym celu należałoby więc udowodnić, w jakim dokładnie stanie znajdowała się działka w chwili śmierci S. D., a następnie ile warte w chwili obecnej byłyby te naniesienia i nasadzenia. Jak już jednak wcześniej wskazywano, powódka nie udowodniła w jakim stanie była działka w 2012 roku. Nie został także skutecznie zgłoszony wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, który mógłby, ewentualnie ustalony stan działki wycenić. Co więcej, z twierdzeń faktycznych wynika, że powodowie do rozliczenia w ramach dochodzonej kwoty 17 099 zł domagają się zapłaty (załącznik nr 23 do pozwu – k. 57) m.in. za wyposażenie altanki, łódówkę, meble, radio, wersalkę, fotel, stół, szafa, wanna żeliwna w ogrodzie, czyli za przedmioty które nie stanowią nasadzeń i naniesień, a które jako właściciele mogli i w dalszym ciągu mogą swobodnie z działki zabrać. Tak więc potencjalna wysokość szkody także nie została udowodniona. Jedynie na marginesie należy w tym miejscu jeszcze wskazać, iż wobec braków w zakresie udowodnienia stanu faktycznego w zakresie stanu działki w 2012 roku, Sąd nie uznał za niezbędne dopuszczenie z urzędu dowodu z opinii biegłego (por. por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2014 r. IV CA 1/14 LEX nr 1640261 Biul.SN 2015/2/12). Po drugie, powodowie nie wykazali związku przyczynowego między szkodą, a zdarzeniem powodującym szkodę. W tym kontekście wskazać należy, iż jak zeznały w zasadzie zgodnie wszystkie przesłuchane w sprawie osoby, wiedza o roszczeniach osób trzecich do terenów działek, była powszechna. Sama powódka zeznała, iż informowała potencjalnych nabywców o

tej okoliczności, co także (poza złym stanem działki, co miało jej zdaniem pierwszorzędne znaczenie) miało wpływ na brak zainteresowania przejęciem działki. W ocenie Sądu wątpliwości co do przyszłości gruntu, stanowić musiały decydujący argument przemawiający w oczach potencjalnych nabywców przeciwko przejęciu działki. Ewentualny nienajlepszy stan działki może być bowiem zawsze przedmiotem uzgodnień w zakresie ceny i sam przez się nie powinien determinować braku zainteresowania przejęciem ogrodu działkowego. Z kolei informacja o możliwości odebrania gruntu na którym działka jest posadowiona, w ocenie Sądu musiała być decydującym argumentem odstraszającym potencjalnych nabywców praw do niej. Tym samym, powódka nie zdołała udowodnić, by nawet w wypadku skutecznego przeprowadzenia inwentaryzacji, w okolicznościach w których znane były problemy co do statusu prawnego gruntu, znalazłby się nabywca działki.

Mając te wszystkie argumenty na uwadze Sąd oddalił żądania powodów dotyczące zapłaty kwoty 17 099 zł z tytułu naniesień i nasadzeń na działce.

Przechodząc do kolejnego żądania dotyczącego zapłaty kwoty 1 729 zł wynikającej z dokonanych przez S. D. nakładów związanych z melioracją i elektryfikacją działki, Sąd uznał także i to żądanie za niezasadne.

Powodowie nie zdołali w tym zakresie wykazać istnienia podstawy prawnej – dokładnej treści zobowiązania – w oparciu o które mogliby domagać się zapłaty tych kwot, jak i jej wysokości. W zakresie tego żądania do akt sprawy przedstawiono jedynie Decyzję Wojewódzkiego Zarządu (...) z dnia 19 lipca 1983 roku na mocy której S. D. został przyjęty w poczet członków (...), z przydziałem działki nr (...) w ROD (...). W decyzji tej następnie wskazano, że w wypadku wygaśnięcia praw członka Związku, opłata inwestycyjna (która w tamtej chwili nie była ponoszona) zostanie S. D. zwrócona przez następnego użytkownika, obejmującego zwolnioną działkę, za pośrednictwem Zarządu O.. Jako nieudowodnione uznać należało więc żądania zwrotu od (...) jakichkolwiek opłat inwestycyjnych, skoro z treści zawartego porozumienia wynikało, że opłaty te mogą być rozliczane dopiero z kolejnym użytkownikiem działki. Powódka nie przedstawiła także żadnych dowodów, które mogłyby wskazywać jej twierdzenia, że świadczenie tych kwot miałyby mieć formę pożyczki. Żądania zapłaty tych kwot nie można było przy tym analizować z punktu widzenia przepisów dotyczących bezpodstawnego wzbogacenia czy nienależnego świadczenia, skoro z omówionego powyżej dokumentu wynika, iż istniało porozumienie co do sposobu rozliczenia opłat inwestycyjnych. Kolejno zaś, nawet gdyby przyjąć że istnieje jakaś podstawa prawna dla domagania się od strony pozwanej zapłaty tych kwot, wskazać należy, iż w sprawie nie zostało udowodnione z jakimi pracami wydatki te są związane. Nie wykazano czy elektryfikacja dotyczyła terenów wspólnych stanowiących własność (...) (w tym zakresie można by potencjalnie mówić o „wzbogaceniu” właściciela terenów wspólnych), czy też jedynie działki nr (...), a więc traktowanych jako naniesienia na tę działkę, których sytuację prawną analizowano wcześniej. Wreszcie nie udowodniono także wartości tych nakładów według ich stanu z chwili śmierci spadkodawcy i cen z chwili obecnej – nie został zgłoszony w tym zakresie wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

W tym stanie rzeczy żądanie opisane w pkt 2 sprecyzowanego pozwództwa także podlegało oddaleniu (k. 285).

Konsekwencją oddalenia żądań opisanych w pkt 1 i 2, musiało być oddalenie także żądania odsetkowego w wysokości 7 471 zł z dalszymi odsetkami (pkt 3).

Całkowicie niezasadne było także żądanie zapłaty kwoty 1 036 zł z tytułu odszkodowania za poniesione koszty – jak następnie wyjaśniono związane ze zużytymi materiałami biurowymi, opłatami urzędowymi (w tym notariusz i akt zgonu), przejazdy samochodem na działkę (k. 289). Po pierwsze, wobec oddalenia żądań zgłoszonych w pkt 1 i 2 pozwu, koszty te, jako mające mieć związek z dochodzeniem tych należności także nie mogły być skutecznie od strony pozwanej dochodzone. Nie została przy tym wykazana wysokość tych kosztów oraz ich związek przyczynowo – skutkowy z działaniami czy zaniechaniami strony pozwanej.

Jako niezasadne Sąd uznał także zgłoszone żądanie zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 1 500 zł. Oceniając, czy zaistniały podstawy do uwzględnienia roszczenia powodów stwierdzić wprawdzie należało, iż co do zasady dyspozycja art. 448 k.c. w zw. z art. 24 k.c. znajduje zastosowanie tylko w wypadku zawinionego, bezprawnego naruszenia dóbr osobistych, wobec czego dla uwzględnienia roszczenia, konieczne jest jednoczesne zaistnienie trzech przesłanek w

postaci naruszenia dobra osobistego strony, bezprawności działania sprawcy i jego winy. Konstrukcja art. 24 k.c. ciężar wykazania braku bezprawności przenosi na pozwanego, jednak ocena czy obiektywnie określone zachowanie może być uznane za bezprawne należy do sądu.

Jak już wskazano wcześniej, brak wykazania przez powodów, by ROD (...) został skutecznie zawiadomiony o śmierci spadkodawcy S. D. wraz z przedłożeniem aktu zgonu, skutkowało obowiązkiem po stronie pozwanej zawiadamiania go o kolejnych Walnych Zgromadzeniach działkowców. Wobec braku pewnej informacji o śmierci działkowca, ROD (...) narażałby się na ryzyko możliwości kwestionowania podejmowanych przez niego uchwał, gdyby zawiadomienia o Walnym Zebraniu do wszystkich działkowców ogrodu, o których miał wiedzę, nie wystosował. Nie były to więc działania bezprawne. Kolejno zauważyć należy, że korespondencja kierowana była na dane S. D., nie zaś na dane powodów. To że powódka odbierała tę korespondencję nie znaczy, że można tu mówić o zawinionym działaniu w ewentualnym naruszeniu dóbr osobistych powodów. Następnie Sąd uznał, iż działania polegające na corocznym wysyłaniu po 1 liście z zawiadomieniem o Walnym Zebraniu działkowców, adresowane do zmarłego ojca powódki, obiektywnie nie stanowią naruszenia dóbr osobistych powódki, zwłaszcza że nie udowodniono by było to działanie intencjonalne wobec braku wykazania skutecznego zawiadomienia ROD (...) o śmierci S. D.. Każdy człowiek w codziennym życiu zaangażowany jest w liczne długotrwałe stosunki prawne (umowy dotyczące mediów, telefonu, wynikające z umowy najmu, dzierżawy, świadczenia spłacane w ratach itp.) które w chwili jego śmierci zazwyczaj ulegają przerwaniu i każdorazowo wymagają dalszego wyjaśnienia z kontrahentem. Zdaniem Sądu kierowanie przez kontrahenta zmarłego dalszej, rutynowej korespondencji do niego, do czasu powzięcia pewnej wiadomości o zgonie, nie może być uznane za naruszające dobra osobiste bliskich zmarłego. Nawet zaś gdyby uznać, że działanie takie może naruszać dobra osobiste, uznać należałoby że w stopniu na tyle minimalnym, że nie uzasadniałoby to w okolicznościach niniejszej sprawy przyznania zadośćuczynienia. Nadto zaznaczyć należy, iż twierdzenia powódki co do jej krzywdy z tym związaną były bardzo ogólnikowe, zaś powód w ogóle żadnych twierdzeń nie przedstawił. Chybną była także konstrukcja solidarnego żądania zadośćuczynienia przez powodów, skoro rozmiar ich ewentualnej krzywdy mógł być badany jedynie indywidualnie i oddzielnie w stosunku do każdego z nich.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie w jakiegokolwiek części.

O umorzeniu postępowania w zakresie w jakim powództwo zostało cofnięte ze zrzeczeniem się roszczenia orzeczono na podstawie art. 203 § 1 i 4 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik sporu - art. 98 k.p.c. w zw. z art. 105 § 2 k.p.c., obciążając nimi solidarnie powodów w całości. Na wysokość zasądzonych kosztów składało się wynagrodzenie ustanowionego w sprawie pełnomocnika strony pozwanej w wysokości 3 600 zł zgodnie z dyspozycją § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.) oraz kwota 17 zł uiszczona tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Z/ (...).